

KÜRT VE KÜRDİSTAN (کردستان) KAVRAMI

(Sultan Sencer'den Cumhurbaşkanı Erdoğan Dönemine)

KÜRT VE KÜRDİSTAN (کردستان) KAVRAMI

(Sultan Sencer'den Cumhurbaşkanı Erdoğan Dönemine)

USTAD Ön Çalışma 2017 / 6**Kasım – 2017, Mardin / TURKEY****ÖZET:**

Bu çalışmada, Kürtlere köken bulma çabası ile Kürtlerin köken bulabileceklerine dair telaşın yansımaları ve Kürdistan kavramı ele alınmıştır

Hazırlayan: Ahmet AKGÜL *

USTAD araştırmacılarınca kamuoyunun istifadesi amacıyla hazırlanan ön çalışmalar USTAD'ın kurumsal fikrini birebir yansıtmayabilir.

İÇERİK

Tarihsel Bağlamda Kürt kelimesi ve Kürtlerin kökeni	3
İslam Sonrası Dönemde Kürtler ve Kürdistan	5
Cumhuriyet Dönemi Kürt ve Kürdistan Sorunu	9
Sonuç	12
USTAD Hakkında	13

Sultan Sencer'den Cumhurbaşkanı Erdoğan Dönemine

KÜRT VE KÜRDİSTAN (کردستان) KAVRAMI

(Yüzyıllık Dezenformasyon Üzerine Kurulu Bir Ayrıştırma Hadisesi)

Tarihsel Bağlamda Kürt kelimesi ve Kürtlerin kökeni

Kürt kelimesi ve Kürtlerin kökenine dair çalışmalar oldukça çeşitlilik arz etmektedir.

Bu çalışmaların bir kısmı bilimsel zeminde ilerlerken, büyük bir ekseriyeti son yüzyılda alelacele ortaya atılmış bilimsellikten uzak iddialardan müteşekkildir.

Özellikle Kürtlere köken bulma çabası ile Kürtlerin köken bulabileceklerine dair telaş birbirine karışmış ve birbirine zıt istikamette seyreden çalışmalar ortaya çıkmıştır.

Son yüzyılda ortaya atılan iddialardan müteşekkil bu çalışmaların çoğu, geleceğe yönelik yönlendirme ve toplum mühendisliği amaçlı hazırlanmıştır.

Nitekim bu gaye günümüz itibarı ile hasıl olmuştur. Günümüz araştırmacılarının bir çoğu, bilimsel temelden uzak bu çalışmalara atıfta bulunmakta ve değerli birer kaynak gibi kullanmaktadır. Bundan mütevellit düşünceleri doğrulanmış bilimsel bir bilgiymişçesine piyasaya yeni çalışmalar sürülmesi karmaşayı daha da beslemiştir.

Öyle ki, bu karmaşada, Kürtlerin kökeni, Asurlulardan Gürcülere, Türklerden Araplara kadar birbiriyle ilgisiz sayılabilecek birçok farklı topluluk ve medeniyete nispet edilmiş ve bu ilişkilendirmeden Medler, Urartular ve Neo-Babiller dahi nasibini almıştır.

Kürt kelimesi ve Kürtlerin kökenini farklı topluluk ve medeniyetlere nispet etme işini sadece yukarıda bahsettiğimiz bir telaşın ürünü olan bilimsel zeminden uzak çalışmaların sonucu olarak yorumlamak elbette doğru değildir.

Nitekim ünlü Kürdolog Vladimir Minorsky dahil birçok bilim adamının “Kürtlerin yaşadığı coğrafyanın homojen bir yapıya sahip olmadığı ve etnik bütünlükten ziyade çeşitlilik barındırdığına dair” görüşlerinden şunu anlıyoruz ki, bu nispet etme işi, sadece yakın zamana ait toplum mühendislerinin köken bulma telaşıyla sınırlandırılacak bir iş değildir.

Zira etnik benzerlik taşısa dahi, meskun oldukları coğrafyadaki bazı toplulukların dini, siyasi ve diğer bir takım sebeplerle kendilerini kadim sayılan farklı kavimlere yasladıkları da bir gerçektir.

Bu coğrafyada yaşayan Kürt topluluklarının ekseriyeti için genel kabul gören köken Farisi olsa da, kökenlerinin Anadolu’da Arap veya Türk, Irak topraklarında da Farisi olduğunu savunan günümüz değişken Kürt toplulukları mevcuttur..

Kürt topluluklarının kökeni dışında değinilmesi gereken önemli bir diğer husus var ki, o da, Kürt kelimesinin kökeni ile ilgili husustur.

Tarihsel derinliğe indiğimizde, Pers ve Arapların, Kürt kelimesini herhangi bir etnik vurgu veyahut anlam yüklemesi yapmaksızın sürekli olarak göçebe anlamında kullanageldiğine rastlamaktayız. Bu bilgiden hareketle ortaya atılan bir iddiaya göre Kürt ismi, kendilerini daha çok aşiret veya mekana nispet ederek tanımlayan Kürt topluluklarının kendileri için yaptığı bir isimlendirme olmayıp Fars ve Araplardan kalma bir isimlendirmedir.

İslam öncesi dönemde, bu toplulukların oluşturduğu coğrafya, Farisi etkisinde şekillenmiş veya yerli kavimlerin Farisi topluluklarla karışması ile oluşmuş oldukça heterojen bir coğrafyaydı.

Bu karmaşık yapı yüzünden, Kürt diye isimlendirilen topluluklarının kökeni ve ilk dönemlerine ait kesin bir bilgi veya tarihten söz etmek mümkün değildir.

Bu husus, daha çok İslam sonrası dönemde, nesep konusunda uzman olan İslam bilginlerinin ilgi alanına girmiştir.

Bir kısım İslam âlimi, gerek ortak coğrafyadan, gerek Demirci Kawa ve benzeri ortak efsanelerinden, gerekse Med dili ile antik Pers dili arasındaki ilişkisinin bir benzerinin Kürtçe ile Farsça arasındaki ilişkiyle olan benzerliğinden yola çıkarak

Kürtlerin kökenini Perslere dayandırırken, farklı Kürt topluluklarının yerleşim bölgesine göre çetelesini çıkartan Mesûdî ve İstahrî gibi İslam alimleri bu topluluklardan bir kısmının Farisilerle birlikte İslam ordularına karşı savaştığından ve diğer bir kısmının da Müslüman olarak İslam ordusuyla birlikte Farisilere karşı savaşan çeşitli kavimlerden müteşekkil olduğundan bahsederler.

Hulasa, bu coğrafyada göçebe anlamında kullanılan ve oldukça çeşitli bir yapıya sahip Kürt topluluklarının İslam öncesi Farisi etkisiyle birbirine karıştığını, İslam sonrasında da (kendilerini dağlarda muhafaza altına alan Yezidi ve benzeri küçük topluluklar hariç) İslami maya ile iyice birbirine kaynadığını söylemek mümkündür.

Günümüz penceresinden baktığımızda, birbirini anlamaktan uzak lehçelere rağmen Kuzeybatı İran'dan Türkiye'nin doğusuna kadar geniş bir coğrafyada farklı etnik gruplarla birlikte meskun ve ekseriyeti Müslüman Kürt ismiyle müsemma bir toplum mevcuttur.

5

İslam Sonrası Dönemde Kürtler ve Kürdistan

Genel kabul gören görüşe göre İslam öncesi Kürtlerin büyük bir ekseriyeti Zerdüş inancına sahiptiler.

633 yılından itibaren İran egemenliği altındaki bölgeleri fethetmeye başlayan İslam orduları ile Sasaniler arasındaki ilk büyük savaş 637 yılında Dicle kıyısında gerçekleşti.

Kadisiye adı verilen ve İslam ordularının zaferiyle neticelenen bu savaş Kürtlerin İslam'la tanışmasına vesile olmuştur.

Ünlü müfessir Alusi, Kürtlerin bir kısmının bu savaştan çok önceleri Hz. Peygamber (sav) döneminde Müslüman olduğunu söylemişse de İslam tarihi kaynaklarında Cabân el-Kurdî dışında Kürt kökenli başka bir sahabeten bahsedilmemektedir.

Son dönem bilgi karmaşası içerisinde sunulan “Kürtlerin İslam'ı kabul etmemekte direndikleri, İslam orduları ile kıyasıya savaştıkları ve sonrasına ciddi

zulümler gördüklerine dair” bütün bilgiler, aslı olmayan, batı kaynaklı yanlış ve yönlendirici bilgilerden ibarettir.

Her şeyden önce, İslam orduları için savaşın ana gayesi Allah’ın hükmünü yer yüzünde hakim kılmak, fethedilen toprakları adalet ve barış içinde yönetmektir.

Elbette İslam orduları ile Sasaniler arasında gerçekleşen Kadisiye ve Nihavent savaşlarında Sasani ordusu içinde boyundurukları altındaki Kürtlerin de bulunması ve bu Kürtlerden bir kısmının bu savaşlarda öldürülmesi muhtemeldir.

Zira bu bir savaştır.

Lakin adaletiyle ün salmış Kudüs ve İran Fatih Hz. Ömer dönemi için Kürtlere zulüm edildiği gibi bir iddiada bulunmak, olsa olsa İslam dışı unsurların veya İslam içi mezhepsel öfke unsurlarının son yüzyılda Kürtleri dinlerinden uzaklaştırmak amacıyla yapmaya çalıştığı algı çalışmalarından başka bir şey değildir.

Ortada bir gerçek var ki, Kürtlerin İslam’ı kabulde hiç zorlanmadığı gerçeğidir.

Kürt toplulukları İslam fetihleri sırasında tanıştıkları İslam dinine yürekten iman edip çok kısa zamanda büyük topluluklar halinde Müslüman olmuşlardır.

İslam sonrası dönemlerinde dinlerine sıkı sıkıya bağlı kalan Kürtler, büyük İslam âlimleri yetiştirmiş, Haçlılarla mücadelede hep en ön saflarda yer almış, İslamiyet’in bu coğrafyada yayılmasına büyük emekleri geçmiş bir İslam topluluğu halini almıştır.

İlk olarak İran Cibal bölgesi Kürtlerinin İslama girmesi, Türkiye’nin Güneydoğusu dediğimiz bugünkü coğrafyanın İslamlaşmasını da hızlandırmıştır..

Bu hızlı İslamileşme sürecinde hem kadim devlet olan İran Sasanilerinin Hz. Ömer dönemi İslam orduları karşısında ağır mağlubiyetler yaşaması, hem bu bölgeye kadar uzanan Kürt topluluklarının etkisi inkar edilemez.

Lakin bu noktada doğru diye bilinen bir kadim bir yanlıştan bahsetmekte fayda var.

Daha önceki başlığımızda değindiğimiz üzere Kürt kavramı göçebe kavimler için kullanılan bir kavramdı. İslam sonrası dönemde yapılan Arz-1 Ekrad tanımlaması da bu neviden bir tanımlamaydı.

Bugün Türkiye'nin Güneydoğusu denilen bölgede Kürtlerden yüzyıllar önce Yemenden kabileler göçü ile gelmiş Arap kökenli kabileler bulunmaktaydı.

Bugün Bitlis, Muş, Hakkari, Diyarbakir, Mardin, Siirt, Batman, Şanlıurfa bölgesinin büyük bir kısmı Yemen'den göçebe Arapların oluşturduğu yerli kabilelerden müteşekkildi ve Osmanlılar dönemine kadar bu şekilde devam etmiştir.

Beni Rabia, Beni Bekr ve Beni Vail denilen bu Arap kabilelerin bu topraklara gelip yerleşmesi Hz. İsa dönemi öncesine dayanır. Hz. İsa sonrası bir kısmı Hristiyan olan bu Araplar, İslam'ın ilk dönemlerinde topluca İslamiyet'i benimsemişlerdir.

Bu yüzen olmalı ki, Hz. Ömer dönemindeki fetihlerde bu kesimin İslamlaşmakla birlikte Araplaştıkları yönünde Süryaniler tarafından Avrupa desteği ile uygulanan köken dezenformasyonu bugün bile devam etmektedir.

Özetle söylemek gerekirse, bu bölgede meskun kadim Süryani topluluğun dışında kalan ve Ekrad (göçebe) topluluğu ile birlikte anılan toplulukların çoğunluğu Arap'tı. İşte bu Arapların (dolayısıyla bugünkü Güneydoğu Anadolu'nun) hızla İslamiyet'e geçişlerinde Hicaz yarımadası ile güneydoğudaki kadim Arapların arasındaki bölgede yaşayan İran Cibal Kürtlerinin Müslüman olmasının dolaylı da olsa şüphesiz büyük etkisi olmuştur.

Bir Müslüman için asıl olan şey kavmiyet kökeninden ziyade İslami kökendir diyerek bu meseleyi kapatalım ve Kürdistan kavramına değinelim.

Antik dönem ve İslam öncesi döneme ait kayıtlarda siyasi veya coğrafi manada Kürdistan ifadesine hiçbir şekilde rastlanmamaktadır.

İslam sonrası dönemde, Araplar tarafından daha önce Ekrad şeklinde tanımlanan Kürt topluluklarının yoğun olarak yaşadığı bölgeye coğrafi bir işaret nev'inde Arz-1 Ekrad (Kürt bölgesi) tanımlaması yapılmaya başlandı.

10. yüzyılın ikinci yarısında yaşayan İbn Havkal "Suretül-Arz" adlı eserinde İslam devletince Arz-1 Ekrad diye tanımlanan bu bölgeden bahsederken, Hemedan'ın

doğusu ile Urumiye'nin güneyi arasındaki bölgeden, yani bugünkü İran Kürdistanı'ndan Süleymaniye'ye kadar uzanan bölge olan İran'ın Cibal bölgesine işaret etmiştir.

İbn Havkal'den yüzyıl sonra Kaşgarlı Mahmud'un hazırladığı haritada da "Arz-ı Ekrad" ismi geçer ve burada da işaret edilen bölge yine İran Cibal bölgesidir.

Hamdullah Müstevfi, Tarihi kayıtlara giren ilk كردستان Kürdistan ifadesinin Selçuklu Türk hükümdarı Sultan Sencer'e ait olduğunu iddia etmiştir.

Bu iddiaya göre 12. yüzyılda yaşayan Sultan Sencer, İbn Havkal'in Kürt toplulukların meskun olduğu coğrafya anlamında işaret ettiği coğrafyaya yakın bir bölge için Farsça kökene sahip Kürdistan tanımlaması yapmıştır.

Ne var ki, Sultan Sencer'den iki yüzyıl sonra yaşayan Hamdullah Müstevfi tarafından Kürdistan isminin ilk kez Selçuklu sultanı Sencer tarafından verildiği iddia edilmişse de, Sultan Sencer dönemi kayıtlarında bu tanımlamaya rastlanmamaktadır.

Müstevfi'nin 14. yüzyılda dile getirdiği Kürdistan ifadesi Osmanlı döneminde de coğrafi anlamda kullanılmaya devam edilmiştir.

Osmanlı'nın ilk dönemlerinde Kürt nüfus yoğunluğu eskiden olduğu gibi yine bugünkü İran Kürdistanı'ndan Süleymaniye'ye kadar uzanan bölge olan İran'ın Cibal bölgesindeydi. Günümüz Güneydoğu Anadolu bölgesinin ağırlığını Arap ve Süryaniler oluşturmakta, kalan kısmı Kürt ve farklı yerel topluluklardan oluşmaktaydı ki, bu bölge şimdi bahse konu Kürdistan coğrafyasının çok küçük bir kısmına tekabül etmekteydi.

Osmanlı ile İran arasında sınır bölgesi olan Arz- Ekrad veya Kürdistan topraklarında yaşayan Müslüman Kürt topluluklarının büyük bir ekseriyeti Osmanlı-Farisi çekişmesinde Osmanlıların yanında durmaktaydı. Osmanlı için sürekli bir tehdit unsuru olan İran tehlikesine karşı bir set vazifesi gören Müslüman Kürtler, zaman zaman İran'ın acımasız baskılarına da maruz kalmaktaydılar.

Osmanlı devleti, İran tarafından yapılan baskıların şiddetlendiği veya bazı Kürt topluluklarının Osmanlı namına üstün bir vazife ifa ettiği dönemlerde, İran'dan ve diğer bölgelerden göç eden Müslüman Sünni Kürt aşiretlerine Anadolu'da toprak

vermeye başlamış ve bunun neticesinde bölgedeki baskın unsur olarak Kürt toplulukları ön plana çıkmıştır.

An itibarı ile Türkiye'nin şark vilayetlerinin bir kısmı, Irak'ın kuzeyi, Suriye'nin kuzeydoğusu ile İran'ın Kürdistan, Batı Azerbaycan, Kirmanşah ve Luristan eyaletlerini, kapsayan ve Osmanlı sonrasında ağırlıklı olarak Kürtlerin yerleştiği bu coğrafyada halen Araplar ve Türkmenler başta olmak üzere, Süryani ve Ermeniler dâhil birçok farklı dil ve etnik gruplara rastlamak mümkündür.

Anadolu içlerine doğru yaşanan bu demografik değişimi, İslami kimlikten dolayı önemsemeyip coğrafi manada Kürdistan tanımlamasında bir sıkıntı görmeyen Osmanlı devletinin son dönemlerinde tahtta olan Sultan II. Abdülhamit'in Osmanlı Devleti'nin Ortadoğu'daki topraklarını gösteren 1893 tarihli haritasında da Anadolu'nun bir kısmını da içeren bahse konu bölge için de Kürdistan tanımı yapılmıştır.

Cumhuriyet Dönemi Kürt ve Kürdistan Sorunu

9

Sultan Sencer döneminden Cumhuriyet Türkiye'sine kadar coğrafi anlamda kullanılagelen Kürdistan terimi, son yüzyılın siyasi dalaşma malzemesi haline getirmiş, birçok platformda sert tartışmalar ile karşılıklı restleşmelere sebebi olan ağır bir sorun haline gelmiştir.

Kürdistan ifadesinin hangi anlamda kabul gördüğü / görülmesi gerektiği konusundaki tartışmalar birinin yekdiğerini dinlemeye tahammül etmediği tehlikeli bir mecraya doğru sürüklenmektedir.

Kürt kökeni konusunda birbirini 180 derece yalanlarcasına ortaya atılan iddialarda olduğu gibi Kürdistan söylemi için de bu türden abartı veya inkar içeren zıt iddialar ortaya atılmaya başlanmıştır.

Bu durum, bin yıllık İslami kardeşlik hukukuyla yaşayan Kürt ve Türk toplumu arasında yüzyıl önce batı marifetiyle oluşturulan fitne fay hatlarının derinleşmesi gibi tehlikeli bir sonuca doğru gitmeye başlamıştır.

İşin doğrusu, köken konusunda tarihin derinliklerinden gelen yeterli dayanak mevcut olmadığından bilimsellikten uzak bilgi karmaşasına bir nebze müsamaha edilir lakin Kürdistan kavramı ile ilgili tartışmalarda inkar politikasının elle tutulur bir yanı olmadığı da bir gerçektir.

Zira bu kavram, İslam döneminde kullanılmış yazılı kaynaklarda yerini almış ve inkar imkanı olmayan bir kavramdır.

Burada esas tartışılması gereken husus, bu kavramın hangi amaçla kullanıldığı ile ilgilidir.

Şu bir gerçek ki, bahse konu bu bölgeye siyasi bir anlam yüklenmediği ve ayrıştırıcı bir dil kullanılmadığı sürece eskiden olduğu gibi Kürdistan coğrafyası denmesinden bölgede yaşayan Müslüman etnik unsurlar rahatsız olmamaktadırlar.

Aynı şekilde, İslam coğrafyasının bölük pörçük edilmesinden mustarip olan ümmetçi anlayışa sahip Anadolu Müslüman Türkler de coğrafi anlamda kullanılan Kürdistan kavramına karşı değildir.

Lakin Müslüman Türklerinin geçmişten bu yana yaptığı coğrafi kabulün daha sonrasında batının ayak oyunları ile siyasi bir çizgiye evrilmesinden endişelenmesini de doğal karşılamak gerekir.

Her ne kadar bu endişe, İslam bayraktarlığını uzun yüzyıllar kavmiyetten uzak bir şekilde yürüten Müslüman Türkleri zaman zaman milliyetçilerle aynı çizgide buluşturuyorsa da, Kürt milliyetçiliğinden etkilenmemiş ve ittihadı İslam fikrine sahip Müslüman Kürtlerin göstereceği samimi çabalar onların milliyetçi çizgide çok fazla durmalarını engelleyecektir.

Bir Müslüman için nasıl ki, uzun yıllar İslam toprağı olarak kalmış günümüz İsrail, Lübnan, Ürdün ve Suriye topraklarını içine alan bölgeye Suriye veya Arz-ı Şam bölgesi deniyorsa, nasıl ki Mekke ile Medine dahil geniş toprakları ihtiva eden bölgeye Hicaz bölgesi adı verilmiş ise, aynı şekilde Kürt topluluklarının yoğun olarak yaşadığı bölgeye coğrafi anlamda Kürdistan denmesinde bir sakınca yoktur.

Yeter ki kavimleri birbirine sıkıca bağlayan İslam'ı ile namdar kalsın.

Bir gerçek daha var ki, bölgenin ümmetçi geleneğe sıkı sıkıya bağlı Müslüman Kürtleri ile bunların bölgede kader paydaşı konumundaki Müslüman Arap ve Zazaları, birleştiricilikte bir adım öne çıkarak Türkiye veya Irak Kürdistanı ayırımlarından ziyade coğrafi manada Kürdistan coğrafyasının İstanbul riyasetinde bir araya getirilmesi halinde Anadolu'dan Yemen'e kadar uzanacak İslam topraklarına anlamlı bir kapı olabileceğine inanmaktadırlar.

Hatta bölgenin sessiz ekseriyetini oluşturan bu kesimin bu bakış açısından kaynaklı Misak-ı milli ufkunun batıda yaşayan Müslüman Türk kardeşinin 100 yıl önce kabul ettiğinden daha geniş olduğunu söylemek bile mümkündür.

Bu inançta olanlar, Kürdistan ismiyle kabul gören bu coğrafi bölgenin batının oyuncağı olarak asla siyasileşmemesi ve eskisinde olduğu gibi İslam'ı ile anılmasını olmazsa olmaz şart diye görmektedirler.

Bediüzzaman Said Nursi'nin Kürt bir talebesinin "Kürtleri dört parçaya böldüler. Ne olacak bizim halimiz?" sorusuna verdiği "Merak etme, Kürtler ittihad-ı İslam'a sebep olacaklar" şeklinde verdiği cevap Müslüman Türkler için de Kürtçü yapılanmalar ve onlara son yıllarda kavmiyetçi değişim geçirip yancı gibi davranan bir kısım İslamcı kesimin aldatmacasına karşı temkini elden bırakılmaması ama ilgisiz de kalınmaması gereken önemli bir mesaj mahiyetindedir.

Bizler biliyoruz ki, bir yandan İslam coğrafyasını parça parça bölmeye çalışan küresel şeytani akıl, öte yandan kültür birliği maskesiyle Avrupa'daki sınırları ortadan kaldırmak suretiyle dini birleşmeyi sağlamakta ve birçok etnik unsuru geniş topraklarda Amerikancı bir ruh ile bir arada tutmaya çalışmaktadır.

İşte bu davranışının bilincinde ve kavmiyetçilikten uzak hiç bir Müslüman, bölük pörçük olmuş İslam dünyasına yeni parçacıklar katmak için küresel şeytani aklın sunduğu yeni planları içine sindirmeyecektir

İyice bakıldığında, bölgede akrabaların arasına emperyalist güçler tarafından çekilen sınırları ortadan kaldırarak İslam dünyasının ittihadına bile sebep olacak geniş bir coğrafya temennisinde bulunan kesimin niyetine karşılık menfaatlerinin bozulacağı endişesi ile bu toprakların İslami bir maya ile birleşmesine karşı çıkan kavmiyetçilerin niyeti arasındaki fark daha iyi anlaşılacaktır.

SONUÇ

“Kürtlerin varlığının kabulü ve yaşadığı coğrafyanın Kürdistan olduğu” şeklindeki sözler, bölgede Ekrad diye anılmayı İslami kimliğinden dolayı çok önemsemeyen farklı etnik topluluklara tepeden inmece bir anlayışa dönüşmediği veya hem bölgedeki halklar arasında, hem doğu batı kardeşliği noktasında siyasi bir ayrışmaya gitmediği ve coğrafi bir tanımlama olduğu müddetçe bölgedeki etnik unsurlarca olumlu karşılık bulan sözlerdir.

Tarihte ilk olarak Selçuklu Müslüman Türk Hükümdarı Sultan Sencer tarafından coğrafi mana ile sınırlı olarak dillendirilen Kürdistan kavramı Osmanlı devleti tarafından zaman zaman aynı minvalde kullanılmış olup Cumhuriyet döneminde bir fobiye dönüşmüşse de bu tabuları yüzyıl sonra yıkarak coğrafi Kürdistan kavramını cesurca dillendiren son Müslüman Türk hükümdarı Türkiye Reis-i Cumhuru Recep Tayyip Erdoğan olmuştur.

Erdoğan’ın bu cesur tanımlamasının ardından “gerekirse bu uğurda baldıran zehri içerim” diyerek samimice başlattığı Cumhuriyet tarihinin en büyük kardeşlik projesi ve Kuzey Iraktaki Müslüman Kürt akraba toplulukla el ele söylemeye başladığı Yemen Türküsü, küresel şeytani aklın “bizim hakemliğimiz ve çizdiğimiz sınırlar dışında bir şey yapamazsınız” şeklindeki karşı çıkışına ve ne yazık ki kavmiyetçilik tamah ve oyunbozanlığına takılmıştır.

Biz Müslümanlar olarak duamız şudur ki, bin yıl önce inşa edilen kardeşlik yeniden ve daha güçlü bir şekilde ilan edilsin ve bu ilan, Bediuzzaman’ın temenni ettiği Payitaht İstanbul’dan başlayarak Yemen ve Hindistan’a’ kadar uzanacak ittihad-ı İslam’ın büyük bir gönül kapısı olsun.

• USTAD HAKKINDA

2011 yılında sivil toplum kuruluşu temelli çalışmalara başlayan düşünce kuruluşu Uluslararası Stratejik Tahlil ve Araştırmalar Merkezi (USTAD), bölgesel, ulusal ve uluslararası strateji, sosyal, ekonomik ve kültürel politika ve girişimlere önderlik etmeye, bu beceriye sahip bireylere fırsatlar sunarak kendilerini uluslararası arenada yalnız hissetmemelerini sağlamaya ve ortaya çıkan sonuçları kamuoyu ile paylaşmaya devam etmektedir.

* USTAD Bařkanı